

Bilag 2

Oversigtsbilleder

Aar 1867 den 4 December indfandt Kongens Foged, Justitsraad Saxild, sig paa Stubdrup Mark i Anledningen af, at der til ham var igaar Eftermiddag kommet Melding om, at Husmand Mads Hansen sammesteds var fundet druknet i Vester Nebel Aa, som løber ikke langt fra hans Bolig. Som Vidner vare tilstede Iver Iversen og Niels Gregersen.

Fogeden havde tilkaldt den konstituerede Distriktslæge Rosenstand, som var tilstede ved Forretningen. Distriktslægen dikterede til Protokollen:

Liget paavistes af en af Husbeboerne og fandtes henliggende paa dets Rygflade paa Logulvet, iført Klæderne bestaaende af: blaa Vadmelstrakke, ditto Benklæder, 2 Veste, Underbenklæder, ulden Undertrøje, Skjorte og uldne Strømper samt den høire Træsko. Klæderne var gennemtrukne af Vand og stivfrosne, ligesom Isstykker fandtes hist og her på Klæderne. Liget, der skjønnes at være af en Mand under Middelhøide af den opgivne Alder nemlig 45 Aar, bragtes ud i Gaarden for at blive afført Klæderne, hvilket kun kunne ske ved at optø dem med varmt Vand. Under Afklædningen bemærkedes i Frakken, begge Vestene og i den uldne Trøje omtrent i Høide med Brystbenets Ende et rundt Hul af omtrent en halv Tomme Gjennemsnit med ujævne Kanter, i Skjorten fandtes paa begge sider af Midtersplitten en Aabning i samme Høide af omtrent 1 Tommes Gjennemsnit. Da Klæderne vare afførte, bemærkedes Stivhed i alle Lemmer, dels paa Grund af Dødsstivhed og dels fordi de vare stivfrosne, ved at vende Liget om, saaes Dødspletter paa Skuldrene, over Lænden og paa B_____ samt paa Bagfladen af Benene, der udflød intet vand af Munden eller Næsen ved at dreie Liget om paa Siden. Huden viste Intetsteds den saakaldte Gaasehud, men paa Hænder og Fødder var den temmelig rynket. Ansigtets Muskler vare stivfrosne, Øienlaagene tæt sammen sluttede, stivfrosne, ved at aabne dem fandtes Øiets Bindehud belagt med smaa Isstykker, og ikke nogetsteds underløbne med Blod, Læberne sammensluttede, stive, Spidsen af Tungen indeklemt mellem fortænderne, paa Næseryggen fandtes 3 og i Høire Tinding en Afskrabning af Overhuden, som sandsynlig er fremkommen ved Rivning mod Buskene ved Aakanten, da Liget igaar blev fisket op.

Paa Underlivet omtrent én Tomme under Brystbenets Ende fandtes en rund Aabning med sværtede Rande af 1 1/4 Tommers Gjennemsnit, som aldeles ligner et Skudsaar, af denne Aabning var en Tarmslynge og noget af Nettet udtraadt, ligesom der paa Huden fandtes enkelte Stykker af lidt af omtrent en 4 Skillings Størrelse. I øvrigt fandtes intet Spor til udvortes Vold til Liget, efter det beskrevne Saar (som Distriktslægen maa antage for et Skudsaar) Leie er det rimeligt at Dødsarsagen maa søges heri og ikke i Drukning, hvilket Spørgsmål en Obduktion af Liget vil opklare

Rosenstand

Sgt.

Efter denne Undersøgelse blev Liget atter indbragt i Laden.

For Forhøret fremstod den Afdødes Kone Ane Pedersen, som, formanet til Sandhed, forklarede, at den Afdøde var vant til at staa meget tidligt op om Morgenen for at arbeide enten med Tærskning eller med Hakkelseskjæring; det forbausede hende derfor ikke, at han igaar Morges stod op Kl 2½ og klædte sig paa, hun selv var ogsaa oppe, idet hun, som var høit frugtsommeligt, har Vanskelighed ved at ligge. Da han stod op, spurgte han om Kaffen var færdig; da dette var Tilfældet, nød han 2 Kopper Kaffe og gik derefter ud, som hun antog, for at paabegynde sit Arbejde. En Times Tid efter undrede det hende, at hun ikke hørte ham arbeide, hun gik derfor ud for at se efter ham i Stalden og i Laden, men han var intetsteds at finde. Hendes Søskendebarn Peder Skøt logerede netop i Huset, og hun kaldte paa Denne. De søgte nu i Forening efter den Afdøde, men uden at finde noget Spor. De antog begge, at den Afdøde var gaaet et eller andet Sted hen, og ophørte med Søgningen. P. Skøt var kommet for at hjælpe med at reise et Stykke Hus, og han gik bort, da han Intet kunde udrette uden den Afdøde. Ved Middagstid kom P. Skøt igjen, og da Manden ikke endnu var kommen tilbage, formaaede hun ham til at anstille en nærmere Undersøgelse forat finde den Afdøde i Forening med en Nabo, og hen paa Eftermiddagen fandt P. Skjøt i Forening med Christen Smed den Afdøde i Aaen og bragte ham hjem. Den Afdøde var meget tungsindig, og hun maatte frygte for, at han har taget sig selv af Dage, men hun kan ikke paavise nogen særlig Anledning til, at han netop nu har foretaget dette Skridt. Den Afdøde har mange Gange truet med at tage sig selv af Dage, og hun har flere Gange seet, at han har hængt Strikker op, hvori han vilde hænge sig; ogsaa har han, naar han blev vred, truet med at skjære Halsen over paa sig med Leen, og én Gang har han saaret sig selv i Hovedet med en Øxe. Igaar Morges viste den Afdøde intet Tegn paa Vrede eller ondt Lune. I Øvrigt var den Afdøde ganske fornuftig, men han var utroligt iilsindet. Hun kan ikke tænke sig Muligheden af, at den Afdøde kan være bleven dræbt af nogen Anden, og hun fornemmer, at det Saar, der findes i hans Mave, er fremkommet, da han med Brandhagen blev fisket op af Aaen. D: R: A.

Derefter Fremstod Gaardmand Christens Jensen, kaldet Christen Smed af Stubdrup Mark, som formanet til Sandhed, forklarede, at der igaar Eftermiddags Kl. omtrent 1½ kom Bud efter ham med Anledning om at lede efter hans Nabo Mads Hansen, som savnedes. Komp. gik der efter med Peter Skjøt ned til Aaen, som løber strax nedenfor Huset, De gik langs med Aaen en halv Times Tid og Komp. saae da den Afdøde i Aaen lidt Vesten for Brendemadbro, Liget var bedækket med Vand og laa mellem nogle Træstumper, som svømmede sammen med den stærke Strøm. Vandet var der noget dybt, og det var ikke muligt at komme til Liget igjennem Vandet. De matte derfor hente en Brandhage fra Huset og med denne, som blev anbragt i Vesten, trak man Liget nærmere til Bredden, men det var ikke muligt at faa Liget op med Hagen, den ene Arm kom imidlertid over Vandet, og om Haanden fik de anbragt et Toug, og ved Hjælp af dette trak man Liget op. Komp. antager at Spidsen paa Brandhagen har bibragt Liget det Saar, som findes i dets Mave. Han kan ikke tænke sig, at noget andet Menneske har dræbt den Afdøde, men at denne enten ved et Tilfælde eller forsætlig er kommen i Aaen og er druknet. Komp. har ikke mærket, at den Afdøde leed af Tungtsindighed, og har ikke bemærket, at der var noget daarligt Forhold mellem den Afdøde og hans Kone. D: R: A:

Derefter Fremstod Tømmermand Peder Pedersen Skjødt af Kolding Mark som, formanet til Sandheden, forklarede, at han efter den Afdødes Opfordring havde indfundet sig i Huset i Mandags for næste Morgen at hjælpe med at opsætte 2 Fag Huus til en Vognport. Den Afdøde var Mandag Aften noget stille, men ellers var der Intet Særegnet at mærke paa ham. Kl: omtrent 9½ gik Komp. i Seng. Igaar Morges, uden at Komp: kjender Tiden, kaldte den Afdødes Kone paa ham og sagde, at hun savnede sin Mand, han stod strax derefter op og søgte saavel i Huset som i den nærmeste Omegn, men uden at finde noget Spor. Da det var

bekjendt, at den Afdøde havde underlige Luner, idet han stundom gik bort, antog man, at det Samme var Tilfældet denne Gang og man opgav Søgningen. Da det blev Dag, gik Komp: hjem, men kom igjen ved Middagstid, da den Afdøde endnu ikke var kommen, maatte man befrygte en Ulykke, og Komp: begyndte saae i Forening med sidste Komp. en ny Eftersøgning som leedede til, at man fandt den Afdøde i Aaen.

Komp: forklarede derefter aldeles overensstemmende med sidste Komp: betreffende Maaden, hvopaa Liget blev bragt op af Vandet, Han deler aldeles Chr. Jensens Formening om at Saaret er bibragt af den lange Spids paa Brandhagen; han tilføier, at det var meget vanskeligt for dem at faa Hagen ud igjen, da den havde indviklet sig i de mange Klæder, Liget var iført. Komp: kan ikke tænke sig, at nogen Fremmed skulde have aflivet den Afdøde, hvis Livsforhold han kun kjendte overfladisk, skjønt Konen var hans Sødskendebarn. Komp. tilføier, at den Afdøde ikke blev betragtet som rigtig klog, og han jævnligt betegnedes som "Tokke – Mads". Rygtet gaaer at den Afdøde flere Gange før har prøvet paa at tage sig selv af Dage. D. R. A.

Da flere Oplysninger ikke i Dag vare at tilveiebringe, blev Forhøret udsat.

Saxild

Vidnerne: Iver Iversen. Gregersen

Udskiftens Rigtighed Bekræftes

Jerlev-Brusk Herreds Kontor Kolding d. 12 December 1867

Saxild

Flemlagt. Jerlev- Bruks Herreds Politiret den 14 December 1867

Saxild

[Til forsiden](#)